

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ
Львів, Ринок ч. 10, II, пом.
Конт. почт. шлан. 504-060.
143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописи не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5-00 зол.
Чвертьрічно 15-00 „
Піврічно 30-00 „
Річно 60-00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, фран-
ції, Голландії, Бельгії 20 фр.
фр., Чехословаччині 30 ч. к.
— в усіх прочих краях по
7-50 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІІ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Долю здобудеш
Нарід збогатиш
Інтерес зробиш
Старість забезпечиш
Талант придбаєш
Европу зідеш
Радість життя
маєш

складаючи свої ощадності
в Кооперативному Банку „ДНІСТЕР“,
Львів, вул. Руська ч. 20.

Українці в Товаристві для Ліги Націй.

ЖЕНЕВА (Офіор). Остання сесія Всесвіт-
нього Товариства для Ліги Націй, яке досі ве-
ло дуже живучу працю, імпульсуючи часто-густо
і своїй діяльності, відбулася в цих днях у Женеві в
дуже пригніченому настрою. Японці, які досі
грали дуже велику роль, цілковито покинули
Товариство, німці зняли свою сторону глян-
дів, а більшовики, з огляду на те, що на ден-
ному порядку стояло питання про терор, ува-
жали за краще взагалі не бути присутніми. Во-
ни мали рацію, бо саме в цій справі й виступи-
ла українська делегація. Підчас обговорювання
резольції, внесені французями у зв'язку з у-
бивством короля Олександра, забрав голос пер-
ший український делегат проф. Шульгин, який
заявив, що він є не лише проти терору взагалі,
але особливо проти терору, що його організує
одна держава, як на території інших держав,
так і на своїй власній. При гробовій мовчанці

зборів український делегат нагадав про смерть
Симона Петлюри і Рамішайлі — грузинського
прем'єр-міністра та про масове знищення боль-
шевиками українців та інших поневолених на-
родів голодом і терором. Ця несподівана та об-
ґрунтована інтервенція зіпсувала настільки гру-
совітофілів, що голова зборів не зміг сказати
нічого іншого, як пожалувати, що заступник
Совітів не є присутній, щоб відповісти промов-
цеві. Він тому і не присутній, що не може відпо-
вісти. — була дотепна відповідь з українського
боку, зустрінувши якимись оплесками нечислен-
ної групи делегатів, які не записалися в совіто-
філи. Не зважаючи на нездоволення провідни-
ків Товариства, справу з прийняттям резолюції
відложено на слідуючу сесію і редакційна комі-
сія мусіла пообіцяти прийняти до відома по-
правки української делегації.

Кожний українець

виробує
купує лише по кооперативах:
полотно, сиріанку, бархати та
інші кольорові фарбовані — та
білі тканини

„Шайблера і Громана“
бо на артикули ці обня заступництво
„ЦЕНТРОСОЮЗ“ — у Львові.

Революція в Греції.

Львів, 12. березня 1935.

Здається, що не багато людей у світі добре
орієнтовані у внутрішніх справах балканських
держав і народів, ба навіть у їх новітній історії.
Це така мішанина дат і фактів, переворотів, олі-
х і їхніх орієнтацій та інтриг чужинських сил,
що справді важко у цьому визнатись та ще важ-
че згадувати ці справи пригуплюю — у газетній
статті. Пригадаймо хочби той факт, що лінійна
революція у Греції — це вже сема з черги за ос-
татніх 20 літ: 1) проти короля Константина після
1916. року під гаслом приступлення до війни по-
стороні коаліції (король Константин зрікся тоді
престолу у користь свого другого сина Олексан-
дра); 2) проти Велізелоса, як президента грець-
кої республіки осілю 1920. р. (Велізелос аніж
тоді за кордон, а до краю вернувся король Кон-
стантин); 3) проти короля Константина, після
програної війни з Туреччиною у 1922. р. (рево-
люція робив тоді ген. Пастірас, скінчилася вона
розстрілом 5-ти міністрів та інтронізацією пер-
шого сина Константина, Юрія II); 4) взагалі про-
ти монархічного устрою, а детронізацією цілої
династії Гайсбургів, весною 1924. р. (був це дру-
гий етап світової політичної кар'єри Велізелоса).
5) проти Велізелоса (військова диктатура Па-
галоса 1926—27. рр.); 6) проти уряду виш-
нього прем'єра Палларіса, після виборчої по-
разки Велізелоса весною 1933. р. (революція
робив тоді знову ген. Пастірас, однак вона не
здалися і кандидат на диктатора втік тоді на чу-
жину, де перебуває досі); — врешті 7) остання
революція в цьому місяці, за якої тоді отримав
знову Велізелос, який вже 71-літній старець.

Очевидно, що проводити якусь одну нязву-
ліну політику тими внутрішніми грецькими тасо-
рами зовсім неможливо. Вираді кажемо, що
Велізелос це республіканець, а нинішня уряд
Палларіса монархістичний, а проте перша ре-
волюція Велізелоса не була звернена проти мо-
нархічного устрою, лише проти германіфіка-
ційної політики короля Константина, — так само
нинішня уряд Палларіса — ніби прихильник
монархії — приймаючи владу, склав урочисту
закляту вірності республіці і довгий час користу-
вався з'являючись підтримкою Велізелоса. Так
саме важко оперувати тривалими критеріями за-
кордонно-політичної орієнтації окремих таборів.
Бо ось той сам опарівський грецький діяч — Ве-
лізелос — який був відчас війни рішучим при-
хильником активної участі Греції до сторони
антанті, нині безумовно діє проти інтересів
французької політики на Балканах.

Тому, коли характеризувати балканські від-
носини, зокрема відносини у Греції, то треба за-
авати три „тріади“ темошні чинники: 1) підле-
ний темперамент народу, що алогічно відбиваєть-
ся на кар'єрі найпопулярніших і найбільш за-
служених діячів, які несподівано одного дня ста-
ють перед фактом повної зміни настроїв грома-
дянства, 2) честивість генералів та амбіцій-
нерство політиків, які свої політичні аспірації
видають за завжди у амовах і спробах прийняти
до владі загальними способами і 3) інтриги ве-
ликих держав, азіатеросованих безпосередньо на
Балкани своїми господарсько-політичними тен-
денціями, або посередньо — у середземно-мор-
ській проблемі, у проблемі Дарданелів, Балцько-
го Оходу, берів Чорного моря і т. д. Не диво,
що ці тем політичні склалася на сцені і здалося

Завішення діяльності Т-ва „Основа“ в Ковлі.

Дня 27. лютого пов'язав староство в Ковлі
завішення діяльності українського культурно-
освітнього товариства „Основа“, яке працювало

на загально-українській безпартійній платформі
і не хотіло підчинитися під команду Петлюри в
комі.

Українських учителів на Буковині прийняли назад до служби.

Рум. міністерство освіти виставило 21 з 24
українських учителів назад у їх давні посади.
Завіття дисциплінарних комісій і переведення
підлеглих місцевих шкільних властей довідалася
свідерство, що їх обвинувачування були зов-
сім безпідставні.

Линилися ще три українські учителі без по-
сади. Вони писали до міністерства освіти прось-
бу, щоб припинено їх дисциплінарне слідство і
повернено їм усі їх права. Урядом стверджено
невинність заарештованих українських учи-
телів. („Час“)

200 убитих на Кубі.

МІАМІ, 18. 3. ПАТ. З Гавани прилетів літа-
чок до Міамі Карлос Гелія, який минулого ро-
ку був візком лів президентом Куби. Карлос
Гелія заявив, що в суботу рано згинуло на Кубі
200 осіб. Трупи лежать на вулицях. Нї теперіш-
ній президент Куби Мендієта ні ген. Батіста не

мають влади. Не відомо хто видає прикази. Гелія
утік з Куби зі страху за своє життя.

МАДРИД, 12. 3. ПАТ. Іспанський кружляк
„Сервантес“ одержав приказ відійти до Куби
для охорони інтересів іспанських громадян.

В. Британія не має війська на підмогу.

ЛОНДОН, 12. 3. ПАТ. При кінці наради у
Лондоні промат від Білою Книгою промовляв Ос-
кар Чемберлен. Згадав, що тепер існує два роди
війн: випадкова й обдумана. Щоб допустити
до випадкової війни вистарчає Ліга Націй.
Але така справа з обдуманою війною. Добра
Ліга Націй тут не вистарчає. Щоб протистав-
итись цій війні слід бути добре приготуваним.
Це можна осилити системою збройних договорів.
Окремими нападками і санкціями проти напас-

ника. Збройні сили В. Британії не творять небез-
печен для нікого. Тепер В. Британія не могла ви-
слати навіть три дивізії в підмогу. Одночасно
О. Чемберлен гостро заявив на постів Лейбур Пар-
ті, закликаючи їм, що ведуть деморганічну полі-
тику.

Віцепрем. Болдуїн заявив, що британський
уряд не змінить свого становища, яке встановив
прем. Мендональд у Білій Книжці.

Різкий протест китайського уряду у Москві.

НАНКИН, ПАТ. Китайський уряд вислав до
уряду СРСР рішучий протест проти продажі
східно-китайської залізничної. Китай, як власник
залізничної, не припускає цієї продажі і вона не може
впливати на інтереси Китаю.

ТОКІО, ПАТ. В Токіо підписали 4 договори у
справі продажі східно-китайської залізничної.

МОСКВА, 12. 3. ПАТ. ТАСС повідомляв: Па-
рафіння в дні 12 березня ц. р. документ про
продаж східно-китайської залізничної складається
з головного договору між СРСР і Манджу-Ко,
тристорікового протоколу між СРСР, Японією
і Манджу-Ко і кількох нот. Більшовики відсту-
дають свої права на цю залізничну з'являючись

джу-Ко за 140 мільйонів єв і 10 до 30 мільйонів єв
як відшкодування для більшовицьких залізнич-
них службовців і урядовців. Одну шесту цієї
квоти заплатить уряд Манджу-Ко готівкою, 1/6
облігаціями сирібу Манджу-Ко. За 2/3 належної
квоти японські і манджурські фірми дадуть то-
варів більшовикам. Замовлення на товари згодо-
вість більшовицьке посольство у Японії до трьох
років. У договорі кажемо, що на випадок об-
риву курсу єв, належна сума відскачить ро-
мірною до вартості єв в золоті. Договір обов'язу-
ватиме після підписання. Його підпишуть в дні
22. березня ц. р.

лінійний образ грецької історії: впродовж 103-ти літ державної відноленої самостійності — 130 років уряду та до революції.

Із тих революцій були більшість а мезіє кріпачі, були й безкровні перевороты, а проте перерозподіл, на яким стояла збройна сила (читай: гарнізони старшин, що творили кляку, яка підтримувала раз того, то іншого іншого політика). Нинішня революція одна з найбільш кривавих. Її причини лежать теж однаково у відношенні тем пераменту греків, честолюбності провідників і закордонно-політичних інтригах. Змішані настрої громадянства проявилися наглядно у висліді останніх грецьких парламентських виборів: ті самі виборці, які у 1928 р. майже весь парламент віддали однопартійцям Венізелоса, що мів тоді спокійно проголоситися президентом чи диктатором держави, в 4 літ пізніше більшість голосів віддали за противників Венізелоса, лівовців. Мало того: найвищі державні достойники, як міністер внутрішніх справ та директор поліції, відіграли дуже підозрілу роль у кривавому атентаті на того національного героя, 7. червня 1933. року. Той атентат підсилює внутрішній спори й розпалює до краю прихотрасті. Процес грецького великого прилюдного скандалом і став цілою проблемою внутрішньої політики. Одночасно в армії почалась „чистка“. А тут закордонна політика диктувала орієнтуватися або на Францію і її філософські, отже й філософські, теперешні, або на Італію в її протинагославський

півострів. І тут доходимо до місця, яке посередньо стосується й українські інтереси.

Венізелос є рішучим противником балканського пакту. Вже нині вся європейська преса одногласно, що колиб перемогла революція, уряд Венізелоса перерва би виступ Грції з того пакту. Шов уявляє собою той пакт, про це була вже у нас пераз мова: він є одним зі авен французької післявоєнної політичної системи, що втримує статус кво світовою многосторонніх пактів. Фактично, балканський пакт грає таку саму роль, як мало-антантаський пакт: головну роль грає у ньому Югославія та Туреччина, — не належить до нього жовсім Болгарія. Розбиття балканського пакту лежить в інтересах Італії, яка — не вважаючи на римське порозуміння з Францією — не може гадати спокійно на аріст французьких впливів на Балкані.

Через те, як бачимо, перемога Венізелоса булаб принесла ослаблення совітських впливів в Європі, ослабила б їх теж на турецькому близькому Сході, який мусів би рахуватися з одним болгарсько-грецьким фронтом. Останні вістки кажуть про провал революції. Немає двох думок, що до перемоги уряду Палларіса причинилася допомога сил, заінтересованих у тому, щоб за всяку ціну втримати совітофільський балканський блок. Про цю допомогу ще невдовзі почуємо ширше. Напевно теж ця остання революція залишить по собі глибокі сліди — у внутрішній і закордонній політиці.

Німеччина переорієнтовується.

(Переміння в німецькій закордонній торгівлі. — Пересування в німецьких купівлях і доставках. — Найбільше зменшення торговельних зносин з Північною Америкою.)

(Власна кореспонденція в Берліні.)

Берлін, березень 1935.

Вистане кинути оком на недавно видану статистику закордонної торгівлі Німеччини за 1934-ий рік, щоб зазримити зміни, які саме входять. Великий купець Німеччини „дерорієнтовується“, значить, пересуває свої купівлі й вивіз.

Безпартійний спостерігач може сконстатувати наступне: до збільшення німецького привозу, — який у порівнянні до минулого року піднісся на 12 проц. — причинилися в першу чергу краї європейські а саме східні та північно-східні. Найбільше зріс привіз із Мадярщини, яка доставила вдалі стільки вонни, засоби поживи та іншого, а також з області Заару, яка здебільша доставляла залізну руду. Замітно піднісся теж привіз із Швейцарії (головно

текстильні та інші готові вироби), з Чехословаччини (дерево, вонна, текстилі), Румунії (паша, дерево, мінеральні олії), Швеції (залізна руда), Іспанії (овочі, дерево, руди), Югославії (кукуруза, сушеня, вонна, мінерали), Голандії (засоби поживи), Бельгії-Люксембургу (вироби залізниці), Польщі (засоби поживи, дерево, худоба, вонна), Італії (засоби поживи, сири й шовки), Болгарії (тютюн). З другої сторони зазриміємо незначний упадок привозу з Англії та Франції. При привозі з закордонних країн бачимо підвищення з Південної Африки (вонни), французького Марока (ячмін), Туреччини (бавовна, вонна, збіжжя), Нідерландських Індій (головно кавчук), Бритійської Малаї (кавчук), а також з південно-американських республік Чіле (вонна, салітра) та Бразилії

Дешеві білі дні

з 40% знижкою ціни уладує Галицький М. газети Новини. — Галицька 15. — 15.000 штук. — Полотен по цінах нижче фабричних.

(бавовна). З другого боку виказує упадок привіз з Бритійської Індії, головно привіз різних овочів, оливного печива та бавовни, а також (оливні овочі) та найбільше із Злучених Держав, з яких довезено до Німеччини на 11 25 проц. менше, як у мин. році (головно бавовни, товчу, овочі та мінеральні олії), і привіз з Канади, а якої привіз пшениці помітно упав. Загальна квота німецького привозу з закордонних країн впала із 45,7 проц. на 42,5 проц. коли рівночасно привіз із європейських країн відповідно до цього піднісся. Ще в першій половині 1934 року виносив він дещо понад 50 проц. а в третім кварталі піднісся вже на 62 проц. а в четвертім ще вище. Тут ясно бачимо пересування німецького привозу в користь європейських країн.

А тепер перейдемо до німецького вивозу. Тут зазриміємо відворотний рух. Коли німецький вивіз зменшився тільки на 8 проц. виказує вивіз до Європи обниження на 16 проц. а саме з 3.801 мільйонів марок впав на 3.188 мільйонів марок. З цього припадає тільки на втрачений російський ринок 5 проц.; сильну участь в обниженні бере теж Франція, зате вивіз до Мадярщини, Румунії, Італії, Греції, Польщі, Ірландії, Великої Британії, Швеції, Югославії та Португалії піднісся. Зменшення позаєвропейського вивозу спричинив головно 33 проц. упадок вивозу до Зєдинених Держав та 20 проц. до Канади. Азійський торг виказує значний приріст на 7 проц. (тут треба піднести зріст вивозу до Туреччини, Бритійських Індій та Палестини). Загально слід ствердити, що Німеччині вдалося після Шактінського „нового плану“ вирівняти в четвертім кварталі 1934 року своє дуже пасивне сальдо з цілою низкою закордонних країн, себто створити умовини для дальшого збільшення і певного розвитку. Але німецький вивіз виказує в своїм загальному висліді дуже помітне пересування в сторону закордонних країн, яких участь у цілій вивізній торгівлі Німеччини зросла з 19 проц. в 1931 і 1932 р. майже 22 проц. в 1933 році, 23,4 проц. в 1934 році, а в четвертім кварталі 1934 року на більше 25 проц. Тим оживив німецький вивіз свою висоту з часу першої світової кризи.

Д-Р БОРИС КУДРИК.

Тверда школа для музик.

У 250-ліття уродин Генделя й Баха.
(Докінчення.)

Нова поява з Наддніпрянщини — Лисенко — починає свої наскрізь народні напрямком творчості завоювати й консервативних, „змічених“ галичан. Але тимчасом ця нинішнє націоналізація стає джерелом дальшої європейзації нашого музичного життя. Вже з 1903 р. народжується наш львівський „Висний Музичний Інститут ім. Лисенка“, а за ним і його провінційна філія. Це перша українська плянова музична школа, а сучасно з нею повстають і на Великій Україні, від Києва почавши, аналогічні установи. Ці наші музичні школи — візьму хочби лише галицькі — заводять у себе загально-європейський план науки, а в якому обов'язково в ряді класиків стоять на перших місцях оці два „найтяжчі“ — Гендель і Бах. Уже майже в дитячому віці, на другому-третьому році привичаємо нашу музикальну молодь до їхньої поліфонічної музики — на це існують, як відомо, побіч оригінальної Бахівської „Klavierbüchlein von Anna Magdalena Bach“ ще й такі: „Im Bach's Reich“, „Im Mozart's Reich“, „Vorschule des polyphonen Klavierspiels“, — ба й ціла плеяда найновіших видань цього роду. І хоч неоліній дитині спочатку може нелегко нааомитися до цієї музики, то всеж у яких 75 процентах праця вчителя приносить плід, коли вчителі не обмежуються до самого чисто механічного відігравання твору учнем, але не жахаються заняти собі навіть „цілої години“ на об'яснення учневі будови й характеру твору та розбудити в ньому теплим словами замишування до цієї найповажнішої між повальною музикою. І росте нове покоління, загартоване вже змалку до тяжких музично-естетичних завдань. Ця „гендлізація“ й „бахізація“ та взагалі „поліфонізація“ нашої молоді

справжнім музичним „pendant“ до аналогічних змагань в інших галузях нашої національної педагогії — змагань до переборення наших перестарілих національних хиб, надто добре нам усім відомих, щоб звати їх поименно. І в музичній діяльній проявлялися вони в нас у формі невідомого дешевого сентименталізму, розливної, безбережної чуттєвості, що мов огню жахається всяких розумово-волевих чинників. Ці риси найдемо ще й тепер досить часто у неоліній особі старшого, ба й середнього покоління.

Та не було би воно найстрашніше, коли цей літніполіфонізм — що, як усяке інше ліниство інтелекту, спеціально в нас любить зашанцюватися дешево-патріотичними фразами про т. зв. „українську співочу владу“ в протилежності до ненависного „германства“ — мав своїх „вірних“ лише між димиріючим поколінням. З жалем мусимо сказати, що рівнобіжно з цією правдиво-новітньою „Гендель-Бахівською“ молоддю росте в нас покоління, молоде тільки на роки, в дійсності воно продовжує дальше сонливу ментальність „могіканів“. І як тамті були надто отяжілі, щоб вихилитися з утертих шляхів салітової музи 60-тих років, так ці шукають собі подібних утертих шляхів у такому типі музики, що доскоде ліниво-безкритичний слух фальшивою оманю далекого посвоячення з деяким тільки типом українських або лиш пів-українських мелодій, що в даній околиці найбільш оббиваються об уха.

З усього того буде вже дуже легко витягнути висновок про неоліній етично-педагогічне значення музики Генделя й Баха та взагалі старих класиків-поліфоністів для нашої, під неолінім оглядом ще дуже молоді, щоб не сказати дитячої суспільності. Тверда школа здобувати мистецьку насолоду інтелектуально-волевым зусиллям — що можна ідеальнішого собі уявити?

Але з огляду на згадані „контрастну“ в нашій суспільності, на жаль досить вже сильний, не зашкодить пригадати справі також з не-

гативного боку, себто найти повну відповідь на питання: Чи наслідком більшого наслідку впливу класично-поліфонічної музики в нашій суспільності загрожує нам дійсно „германізація“, як того боїться, може і в добрій вірі, єдин наш патріот старосвітського типу?

Відповідь дасть нам і цим разом історик. На зашкочили київським бурсакам Мазепиним до би Палестини та Скарлатті — коли то німеччина музики в нас мало всеж досить доривочний характер, далекий від пляновості нинішніх консерваторій — не зашкодять і наші теперішні „бріджів“ молоді Гендель, Бах та інші поліфоністи. Небезпечна „германізація“, коли й хотіла би, вона всеж багато менша від небезпечки різних інших „ізацій“, де то чужини гіршого, просто базарного типу, завоюють у нас нашого музичного „послідиства“, під маскою так званої українщини. Тимчасом саме Гендель і Бах (а з ними, бодей частинно, ба й інші сучасники, як Марчелло, Вівальді, Скарлатті, Рамо) не повинні бути нам українськими ідеї. Цеж музика бароку, що більш ніж усі інші європейські стилі нових віків у нас українським був. Цеж музика такої дорогої нашої серцям Мазепини до би, прославленої нинішнім пером Богдана Лепкого й дораз бажаної та д-р. х-ої нашою сучасною молоддю пробудженням державницькими змаганнями. Вкінці Гендель і Бах, це два велетні духа, що черпають усю свою гранітну силу із двох неможливіших характеротворчих чинників: віри та любови до свого народу, до єї рідної землі. Як у житті, так і в мистецтві знали вони найменшого ухиля в бік промисловості, заслоди змислів. Звідси оця їхня тиждість і євровість. Тверда шкаралаша, але ж в ній аерно, що осолоджує й кріпить нас на життєві труди. На щастя приходить нам у справі з помітно оця стара психологічна справа, яку повинен добре знати кожний педагог, а саме: Що полюбимо з трудом, полюбимо на віки!

Ліквідація повстанців у Македонії і Тракії.

МОРЯКИ СКИДАЮТЬ СТАРШИН У МОРЕ.

АТЕНИ, 12. 3. ПАТ. Міністерство морської оборони отримало телеграму з кружляка „Геллі“: „В голі-й вряції всі старшини покинули кружляк. Ждемо на прикази урядової флотії“.

Вночі з леді на помеділок моряки, вірні урядові обезкадавані старшини повстанців і скинули їх до моря. Команду над кружляком перебрав один із старшин, вірних урядові. Негайно після того командант переслав до міністерства морської оборони телеграму.

На приказ міністерства кружляк „Геллі“ покинув порт Кавала і відправ до Салонік.

ПРОВІДНИКИ ПОВСТАНЦІВ УТІКЛИ ДО БОЛГАРІЇ.

СОФІЯ, 12. 3. ПАТ. Штаб грецьких повстанців у Тракії і Македонії під проводом ген. Каменоса перейшов учора в год. 13.30 до Болгарії і склав зброю у прикордонній станції Магаса. З ген. Каменосом склали зброю два полковники, 4 підполковники, 6 сотників, 16 старшин і губернатор Тракії. Старшини заявили, що уряд кораблі висадили військо на задах повстанців і таким чином унеможливили дальші бої повстанців.

КОНЦЕНТРАЦІЙНИЙ ТАБОР ДЛЯ ПОВСТАНЦІВ.

Болгарська телеграфічна агенція повідомляє: Вчор. і рано на полудне від Неврокопу віддалися болгарській владі грецькі полковник, капітан і митрополит урядові. Полковник заявив, що в боях коло Серес і Демір-Гієр урядові війська розгромили IV. корпус повстанців.

Болгарська влада згідно з постановами міжнародного права роззброїла повстанців і примістив їх у концентраційний табір в глибині Болгарії.

УРЯДОВІ ВІЙСЬКА ЗДОБУЛИ ДРАМУ І КАВАЛЛЮ.

АТЕНИ, 12. 3. ПАТ. Вчора пополудні урядові війська зняли Дразу і Каваллю. Тому військові операції в цій частині Тракії закінчились. Прем. Цалдаріс заявив представникам преси, що повстання у Македонії і Тракії ліквідоване. Тепер уряд приступив до ліквідації повстання на островах і на морю.

САМОГУБСТВО ШЕФА ШТАБУ ПОВСТАНЦІВ.

СОФІЯ, 12. 3. ПАТ. На болгарській кордоні грецька прикордонна сторожа, вірній урядові, зблизилась до 4 самоходів зі старшинами повстанців тому, що самоходи загрузили в болоті. Старшини повстанці почали атакати, бо воєнки прикордонної сторожі хотіли їх роззброїти. В цьому моменті шеф штабу повстанців вистрілом з револьвера скінчив самогубством. Воєнки прикордонної сторожі кинулись адоганяти старшин і спинились щойно коло болгарської прикордонної станції. Грецька сторожа хотіла стріляти до старшин, але під загрозою команданта болгарської сторожі, що буде до них стріляти, покинула болгарську територію. До Кавали прибув вчором міністер війни ген. Конділіс. Тому що військові операції закінчились ген. Конділіс вертається до Атен.

ФЛОТА ПОВСТАНЦІВ ПІДДАЛАСЬ УРЯДОВІ

АТЕНИ, 12. 3. ПАТ. Ціла флота повстанців, крім кружляка „Авероф“ і одного підводного човна, піддалась урядові у заливі Суда.

ВЕНІЗЕЛЬОС УТІК З КРЕТИ?

ПАРІЖ, 12. 3. ПАТ. Аваз повідомляє з Атен, що Венізелос задумує втікти з Крети торговельним літаком. Аваз повідомляє, що провідники повстання у Македонії намагались втікти спеціальним поїздом, але їх задержали в Александрополіс.

У м. Серес було 11 убитих і 28 раних.

ІТАЛІЙСЬКИЙ КОРАБЕЛЬ ПІД ГРЕЦЬКИМ ОБСТРІЛОМ.

РИМ, 12. 3. ПАТ. Італійський корабель „Сорелле Леоні“, який приплив до порту Месини, мало що не затонув на грецьких водах. Капітан корабля оповідає, що коли покидав порт у Салміні, нагло почало обстрілювати його грецьке військо. Перед стрілами військо корабель почав утікати до Грецьких островів не знаючи, що пліве на підводні міни. Від неминучої катастрофи врятував його грецький тягловик. Капітан корабля склав протест.

Збирайте датки і дарові книжки для заспокоєння духовних потреб наших заточених і шліть на адресу Т-ва „Просвіта“ у Львові, Ринок 10/1.

В ОБОРОНІ ОСВІТИ НАРОДУ.

ПРОМОВА СЕН. ОЛЕНИ КИСІЛЕВСЬКОЇ, ВИГОЛОШЕНА НА ПЛЕНАРНОМУ ЗАСІДАННІ СЕНАТУ ДНЯ 1. БЕРЕЗНЯ 1935 Р. ПРИ БУДЖЕТІ МІН-СТВА ВІРОІСПОВІДАНЬ І ОСВІТИ.

АНАЛЬФАБЕТИЗМ, БОРОТББА ЗА РІДНУ МОВУ І МОЛИТВУ.

Високий Сенате!

Освітні справи в Польщі представляються загально сумно, коли візьмемо під увагу, що навіть на підставі офіційної статистики поперхнів мільона дітей у шкільному віці є засуджених на анальфебетизм через брак місця в школах, або взагалі з приводу браку шкіл. Цей сумний факт збільшить непомірно відсоток анальфебетів у польській державі, який згідно з офіц. статистикою в 1921 р. дійшов був до поважної суми 6.541.193 осіб. Цей факт тимбільше нас хвилює і болить, що саме на наших землях представляється освітня справа найгірше та в східних воєводствах просто катастрофально. На Волині, Поліссі, Лемківщині і на цілому Підкарпатті є села, де зовсім нема шкіл, ніхто не вміє читати, та в багатьох інших тамошніх селах анальфебетками є майже всі жінки. А там, де є на наших землях сільські школи, є вони найнижчого типу, які навіть найздібнішим дітям не дають можливості переходити до середніх чи вищих фахових шкіл. Коли в усіх школах науку української мови, літератури та історії нашого народу трактується по мачошному, то на Поліссі права до навчання рідної мови зовсім не береться під увагу. Бука української азбуки не пізнає там наша дитвора, навіть права на молитву у власному обряді не має вона у тамошніх школах, що чейже є святим правом кожного громадянина у культурній державі. Ті скарги я чула в кожному польському селі так в українському як і в білоруському, а я відідала їх чимало. Брак шкіл і освіти в рідній мові держить наш нарід на тих землях у великій темноті та в біді. Своєю темнотою переплачує там нарід здоров'ям і життям, бо забобон, мажорство та зльогодзь забирають численні жертви, передовсім жінок і дітей. Наші культурні товариства, як „Рідна Школа“, могли би поширити свою діяльність на ті найбільш занедбані землі. Маємо цілі шари безробітного вчителства, яке рядо, за малою винагородою та в багатьох випадках навіть безкоштовно, пізналось би там

освітньої праці. На жаль українському вчителству відмовляється права виконувати своє звання. Отже хоч існує надмір кваліфікованих сил, мусимо безчинно глядіти на темноту величезної частини нашого народу. Тому домагаємось, щоб дали нам можливість поширювати освітню працю й на ті занедбані державною землею.

Не лише в освітніх, економічних, культурних цілях маємо замкнену дорогу на ті землі, але навіть краєзнавчі відвідини Полісся є для українців утруднені. Ніде я не стрічалася з такою опікою поліції, як саме на Поліссі. Взагалі не можна з ніким зійтись, щоби не наразити тої особи на неприємності.

„ЛЕМКІВСЬКА МОВА“.

Спеціального доказу опіки уряду зазнала теж Лемківщина, бо спеціально для неї винайдено „лемківську мову“ (офіційна назва, уживана в школах на Лемківщині).

Кілька разів я відідала ту частину нашої землі, я була в усіх повітах, у численних селах, не поминаячи також села з москвофільською маркою, і ніде без виїмку я не чула ні одного голосу похвали або бодай апробати подібного розпорядження кураторії. Навіть члени і представники читальні Качковського висловили одностайно своє обурення з тої причини. „Сміх з нас зробили“ — жалувалися і слушно твердили, що „лемківську мову“ форсується хіба на те, щоби лемкові замкнути ворота до дальшої освіти. „З чим наші діти підуть у світ“, питають мене, чи для нас буде видана окрема література, окремі часописи, наукові книжки? З багатьох місцевостей вислано до міністерства протести проти тої небажаної новини. Була би відідалася ціла Лемківщина проти лемківського букваря, коли би не застрашено населення, що така акція може мати для підписуючих та організаторів сумні наслідки. В одному знаному мені селі постерунковий ходив до всіх, що підписали декларації проти лемківських букварів і перекладав, чи підписи були віддані добровільно. Всі підтвердили це, що то деякої міри було героїзмом!

У перші роковини смерті б. п.
Ольги Білінської
відправиться в дні 16. березня ц. р.
Поминання Богослуження
в церквах: у Збараж, Кієлові і Стрілян-
ках Нових в год. 7.30 рано, на яке кривий
і знайомих запрошує
РОДИНА.

РЕПТИЛЬКА „ЛЕМКО“.

У нас є взагалі та на Лемківщині спеціальна дуже болюча справа переносин наших вірцевих учительських сил в глибину краю на чисто польські землі та присади на їх місце польського вчителства. Нове польське вчителство перенесене на Лемківщину, здебільше не вміє взагалі по українськи, а буває й таке, що учителька признається, що щойно тут на місці навчиться не лише „лемківської мови“, але навіть української, бо досі не знала навіть нашої азбуки. Своєю дбайливістю за лемківську дитвору посуває вчителство до того, що вимується а те, що дитина читає в хаті під надзором батьків. Заборонено читати часопис для дітей „Дзвіночок“, а посідачам того часопису грозить стрілами. Від шкільних дітей вимагають учители доносів про те, хто читає „Дзвіночок“, зате читають і обговорюють у школі з дитворою москвофільську рептильку „Лемко“, видавану в Кричині, яка висміює наш нарід і релігію. Взагалі система доношництва, поширювана по всіх наших школах, деградує і деморалізує нашу дитвору. Тому жадаємо вкорочення подібних неморальних метод виховання.

„СЛАВА ІСУСУ ХРИСТУ“ — НА ІНДЕКСІ

У повіті новосанцівському, турчанськомому та взагалі в гірських повітах польське вчителство забороняє дітям витатися словами, прийнятими у нас від віків: „Слава Ісусу Христу“, та наказує говорити „дзень добри“, „чесць“, або „чесць годлу польському“. Діти, що не послушали наказу вчителя, були карані, як це мало місце в Лавовій, де за таку „провину“ клалась ціла класа. У шкільних бібліотеках нема українських книжок або їх не позичається. Я перевірила це також у новосанцівському повіті. Чуже вчителство, що не любить чужої собі дитвори, поводить з дітьми гостро, часто несправедливо. З браку часу не подаю відомих мені численних примірів. Побой, лайки і гострі жарти не є рідкістю!

УПРИВІЛЕЄНІ МОСКВОФІЛЬСЬКІ ЧИТАЛЬНІ

Замість науки доручається учителству вести самоуправні вибори з насильством воли народу і при допомозі просто яскравих зложівань. Ті речі загально відомі. Другою функцією, яку доручається учителству, є на наших землях засновування читальні ім. Качковського, кочби там були найкраще розвинені читальні „Просвіти“. Прим. у невеличкому селі Висовій читальня „Просвіти“ мала 201 члена, діяльність була жива і в нічому не колизувала з законом. Не вважаючи на те що читальня влада розв'язала, зате вчитель Полошинів заснував читальню ім. Качковського, в наслідок чого вся освітня праця в селі припинилась. Так само розв'язано читальню в Пантії (128 членів), у Ропиці Руській, Гладішові, всі в горлицькому повіті, у новосанцівському повіті і Лосю, Розтоці та в багатьох інших. У багатьох місцевостях Лемківщини не дозволено відкрити читальню „Просвіти“ з ріжних матих, трудних до зрозуміння причин. Коли діяльність „Просвіти“ зазнає всяких перешкод, то читальні Качковського форсується всіма засобами головно — як я згадала — при допомозі місцевого польського вчителства.

Мусимо проти того лаяндрішучіше заперечувати, з чисто культурних, освітніх та економічних оглядів. Читальні ім. Качковського стоять на становищі єдності з московським народом, з московською мовою і літературою. Замість наших поетів бачимо там на стінах Пушкіна, в бібліотеці московської та жаргонові москвофільські видання. Ясно, що чука, дама, незрозуміла московська мова не несе освіти, а радше створює ґрунт, податний до темноти, а освітлює економічно. Відступництво від рідного поля на освітньому полі доводить на Лемківщині деякі села до відступництва на релігійному полі. Тому наша боротьба з пропагандою москвини на лемківських землях — є нашим найбільшим, найсвятішим обов'язком. А тяжотівня лемків до культурного подолання — є нашим високим інстинктом самозбереження на селі і в місті, який не може дозволити

такі переслідування, які доходять до шикан і кар від адміністраційної влади, ба навіть до заведення кількох культурних лемківських ліній аж до Берези Карпської.

„ЗА ЗЕДИНЕННЯ РУСИ“.

Донаємося, щоби влада не піддержувала і не форсувала шкідливої під кожним оглядом і чужої нашому народові московсько-православної агітації. Що так діється, маємо на те багато доказів. Подан хочби такий примір неозначеного трактування українців і москвофілів. Ставити хрести у пам'ять погнаних „За волю України“ не дозволяється і карається. У Сандарині на весну 1934 р. дійшло з тої причини до проливу крові і просто до другої паціфікації — зате у Золочівку на Лемківщині хрест з написом у честь полаглих „за зєдинєня Руси“, позія пробієм проти волі більшости місцевого населення помагала поставити. (Докінчення буде.)

Духовник всіх вір та обрядів.

Трагікомічна картина сектантського руху на наших землях.

Нинішні часи — це часи морального росту й упадку, релігійного підйому і сектантського декадентизму, церковних уній і роздорів. У такий добі діються нераз річи, що своєю фантастичністю викликають сензацію і в людей, які вже давно перестали чомунебудь дивуватися.

Ось з Угнова надіслав нам п. Г. Б. матеріял, що, хронологічно уложені, дають сензаційну й заразом трагі-комічну картину сектантського руху на наших землях.

Було це так. В листопаді мин. року появилася була в Угнові загадочна людина, в загадочній духовній расі. Ні то православний, ні то католик. Духовник замешкав при „Панській“ вулиці в одного поляка. Швидко познайомився він з місцевим парохом о. Трешневським і суспільними священиками. Представлявся: Ігнат Височанський, декан східно-византійського обряду; має парохію на Холмщині, де збудував церкву, а в Сокальщину прибув, щоб призбирати трохи фондів на викінчення церкви. Священник приймає гостя чемно, але обережно, бо годі було знати, що в ньому сидить: православний, чи неоуніят, чи сектант, знахор або й конфідент... У примхливій різниці невизначеності та малокультурності у поведінні, але люди поклонявали собі це тим, що неоунія й такіми оре. Зрештою він тримався далеко від церкви.

Білорусини мають приповідку: А, скдай, воячку, скірку, бо зубки видко! І скнув. Бо як зашлов у розмову з деякими селянами, недовольними зі свого священика, радив: Пишіть до єпископа, нехай його забере тай прощ, щоб мене наставив вам парохом... Коли зустрінувся з капеланом, зараз перетворювався в православного батюшку, який прийшов розталяти терен для ширення православ'я...

І справді небаком наспіли з Холмщини вісти, що Височанський ще з якимсь Орестом Лисяком вислужуються варшавській автокефалії. Очевидно, що священики угнівського деканату почали бачно сіджувати за руками „духовника сх.-византійського обряду“.

А тепер друга частина епопеї.

Одної днини перед самими Різдвяними Святими з'явився місцевий польський священик о. Трешневський за докладами інформації в справі батюшки Височанського. При цьому показав письмо львівської латинської консисторії в називом якнайенергійніше поборювати прибуду Височанського. Лат. Ординаріят зараджував побутися його з парохії всіми засобами, хочби й при допомозі адміністраційної влади. Бо той Височанський і його товариш Лисяк згодосилися в Лат. Ординаріяті як священики „польського старокатолицького коścioла“ з просьбою негайно прийняти їх до лат. архидієцезії, бо в протиніюму разі приступять до закладання... парохії „п. старокат. коścioла“!

Тоді на підставі таких інформацій поспішався в костел й церкви філіялки проти сектантського інтруза. Польський священик запросив собі на Свята навіть одного єзуїта, який у проповідях остерігав нарід перед небезпечкою старокатолицької секти. В тім часі надіслав до Угнова холмський суд степний лист, у якому повідомлено поліцію, що Височанський має відкрити кілька днів в'язниці за нелегальне носіння раси кат. священника.

Земаскований В-ий, до відсиджівки арешту, передбачуючи своє відшлющення з угнів-

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

— До Пекіну прибув відомий шведський подорожник Свен Гедін, закінчивши свою наукову експедицію до китайського Туркестану. Його діти азиали, експедицію обопригонали.

— У Базелі відбулась нарада керівників ємісійних банків, на якій обговорювали грізне подороження внаслідок знижки фунта стерлінгів.

— До італійської колонії Сомалі приїхала вже частина месинської дивізії з воєнними матеріялами.

— Палата репрезентатів відкинула поправку сенату у справі підвищення контингенту збройних сил Злучених Держав до 165.000 воївків.

— Пруська рада міністрів затвердила бюджет для Прусії на 1935-36. рік у квоті 2,100.000 марок.

— На сходинах 200 вищих старшин райхсверри фельдмаршал Макензен виголосив промову, реабілітуючи пам'ять пок. ген. Шляйхера.

nia o przyjęcia do Archidiecezji obrządku orm. katol.

Chcąc tę sprawę doprowadzić do pomyślnego skutku i w ten sposób nie tylko zespolić pełentów z kościołem katolickim, ale i sercem Polski, prosi Kurja P. T. Władze o ułatwienie x. Wysoczańskiemu oraz jego pomocnikowi x. Orestowi Lysiakowi zapoczątkowanej akcji, jaką prowadzą w tym kierunku, porozumiewając się z innymi współwyznawcami kapłanami.

Za Kurję:

ks. D. Kajetanowicz,
prepozyt Kapituły.

Ще не кінець тієї історії. Вірменська консисторія вдалася в листування з В-им у добріх віри, що має до діла з визначним старокатолицьким діячем і достойником. Цим способом уніацій Височанський в посідання дуже достойного письма з підписом самого архієп. Теодоровича з великими похвалами для своєї „апостольської діяльності“...

Цей автентичний документ носить дату:

Lwów, 11. 2. 1935, і так звучить:

Przewielebny Księżu Administratorze!

Z miłą pociechą przyjąłem do wiadomości oświadczenie Księdza Administratora, iż zarówno księży, jak i parafianie Kościoła Starokatolickiego pragną przejść do mej Diecezji. Słyszałem już o godności Księdza Administratora i Jego apostolstwie dla tak pięknej i wielkiej idei. Z mej strony okazuję wszelką gotowość w uwzględnieniu życzenia zarówno Księdza Administratora i księży, jak i parafian, co proszę wszystkim zainteresowanym oświadczyć...

Tymczasem modłę się gorąco, by Bóg zbożnemu dziełu Wiary błogosławił i je utwierdził.

Teodorowicz
Arcybiskup.

Kurja Metropolitalna
Ritus Armeno Catholici
Leopoli.

Тепер решту можна собі вже доспівати. Польський священик у трагічному положенні. В Унії він, де ніколи віхто й на оті не видає старокатолика, Височанський, засоблений похвальними грамотами вірменських достойників, поширює при допомозі спроваджених профілівіа уже не старокатолицизм, а протестантизм атеїстичного типу. У своїй агітаційній роботі постійно легітимується вище наведеними документами, які рівночасно мають для нього значіння зв'язного листа перед адміністраційною владою.

Українські священики також мають морочу з тими протестантськими агітаторами, бо вони масово розкидують між народом сектантські брошури, надіслані на їх адресу з Лоді й Варшави. Таким то способом повстають у нас сектантські станиці.

Кононенко.

Вияснення „Центросоюзу“.

Лист Дирекції „Центросоюзу“ до головного редактора „Діла“.

Львів, 9. березня 1935.

Високоповажаний Пане Редакторе,

У щоденнику „Діло“ з дня 7. березня ц. р. появилася стаття п. А. Курдилика під назвою: „Серед блязких, що голодують“. В уступі заголованим „Овідомість села“ говорить про кооперативу в селі Вільшаниця, яворівського повіту. В ньому чинимо, що „Центросоюз“ злегковажив „що виробничу і метку станицю (кооперативу в Вільшаниці), залишив її на власні сили і що більше ні він ні ПОК, до яких ця кооператива не раз зверталася у фахових справах — не ласкаві були відповісти, хоч діставали оплачену листівку на відповідь“. Наведений уступ а горі на долину на відповідь правди, бо як свідчать копії листів Центросоюзу долучені до цього письма (Редакція є в посіданні цих копій), „Центросоюз“ не лише відповідав на усі письма, але й з'являвся справою, давав кооперативні вказівки,

як має вести своє виробництво та як його пропагувати. В листі з дня 10. I. 1933. р. „Центросоюз“ просив, щоби хтонебудь з кооперативів об'їздив усі Повітові Союзи Кооператив, запрошував представників кооперативів також до себе, але ніхто з кооперативів не виїхав ні на пропаганду до Повітових Союзів ні не заїхав до „Центросоюзу“. А ця пропаганда є коветно потрібна, бо яворівських виробів ніхто в край не знає і на села цей товар піде мало, бо в кожному селі виробляють самі селяни кошики і т. п., так, що не потребують їх купувати. Нагомощь деякі артикули, вироблені цією кооперативною могли би піти у містах. А в містах про справу повинні підтримувати міські кооперативи.

З поважним позначанням

ЗА ДИРЕКЦІЮ „ЦЕНТРОСОЮЗУ“:

Ю. Шенарович.

Мортюк.

Одностороннє розбросення не означає миру.

Велика промова мін. (Саймона).

ЛОНДОН, 12. 3. ПАТ. Вчорашня нарада у палаті громад закінчилася опівночі після промови мін. Саймона. Міністер алоував хід дискусії та й висновки. Одностороннє розбросення може в гарне, але не означає миру. Розкинення британських військ по цілій імперії і збільшення видатків на армію не затрощує мирові. Національна оборона впливає з національної безпеки. Справді зброєння не помагають мирові. Вкінці міністер скінчив свою промову полемікою з лєйбористами і протирядовими лібералами. З'явився імени цілого уряду, що повинна уряду співдє-

ся на приваженості В. Британії до Ліги Націй. Британський уряд змагає створити догідні умовини до повороту Німеччини до Ліги Націй. Ця меті присвячені подорожі мін. Саймона і мін. Дієва. Основою цих зусиль буде льондонська декларація з 3. лютого ц. р., яка передбачує низку пропозицій як забезпечити зброю безпеку, між ними тем східний пакт або його якусь відміну. Міністер відкинувся до палати, щоби піддержала політику уряду, зясовав у „Вільї Книмі“ і відкинула внесок Лєйбор Парті. В голосуванні палата відкинула внесок 424 голосами проти 79.

По переслуханні свідків трибунал засудив підс. Юліана Средюка, на основі вердикту суду присяжних на 3 роки в'язниці і втрату громадянських прав на 5 років.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення платити не відмовляйтеся.

Театри.

Великий Міський Театр.
Сереза, 13. III. год. 7:30 веч. „Червоний“.

Четвер, 14. III. год. 7:30 веч. „Наполеонівська“. Вистава Союз „Сахр Кер“.

Театр Різнобарвності.

Сереза, 13. III. год. 7:30 веч. „З перелітаним“.

Четвер, 14. III. год. 7:30 веч. „Пять перед дванадцять“.

Кіно.

АДРІЯ: „Пожема над Волгою“ та до-
датки.

АПОЛЬО: „Для тебе співаю“ (в ін.
Колумбу).

АТЛАНТИК: „Сестра Марта мліо-
нон“.

ВАНДА: „Крилате фатум“, та „Шпін
у масні“.

ГРАЖИНА: „Молодий ліс“.

КАСІНО: „Малювана заслона“ (Грета
Гарбо).

КОЛІСЕН: „Безлих Донна“ (Конрад
Файт) реж. Л. Коті й залюти“.

КОПЕРНИК: „Петрусь“ із Фр. Галь
Філіп і Філіп у країні кабанів“.

МАРУСЕНЬКА: „Тайна експресу ч. 6“,
„Загадочна одиниця“.

МІРАЖ: „Тарзанове кохання“.

МУЗА: „Шпін ч. 15“.

ПАКС: „Віра, Надія, Любов“.

ПАЛЯС: „Вероніка“ (Франціска Галь).

ПАВ: „Звоніти“ та „Льорель і Гарді“.

РАЙ: „Ніч чудес“ (американська драма),
вперше у Львові.

СВІТ: „Ніч чудес“ (американська драма),
вперше у Львові.

СОНЦЕ: „Кажоб джентельменів“ і ревія.

СТИЛЕВ: „Смакливо“ (Долі Гас),
ревія: „Раз але тарара“.

УПІКА: „Немаюча ніч“ і ревія.

ХІМЕРА: „Дама з Музи Руж“.

Оголошуйтеся в найстарішій
укр. щоденнику „ДІЛО“!

Закордонне радіо.

Сереза, 13. березня 1935.

Відень (506,5) 12:00, 13:10 Концерт, 17:10
Відеоніс, 19:30 Нар. музика, 22:10 Му-
зика на 2 скрипки, Братислава (298,5)
19:25 Суч. словесні пісні, Кошиць (299,1)
17:05 Для Закарпаття, Прага (470,3) 20:05
Синф. концерт, Париж (1045) 21:15 „Оте-
ць“ оп. Верді, Відгород (437,3) 13:15
Пісеньки, Кошиць (1935) 19:30 „Травіта“
оп. Верді, Берлін (356,7) 18:30 Музика,
спів, 21:00 Синф. концерт, Кен гсуау-
гевзен (1571) 14:00 Муз. вечір, 15:15
Діточі пісеньки, 18:00 Пісеньки про на-
врат і веселі оповідання, 20:45 Концерт
міської оркестри, Ляйпціг (382,4) 16:00
Від сього до тисячного — вес. попо-
лудне, 22:30 Солости, Будапешт (550,5)
12:05 Концерт, 18:15, 22:30 Циг. і тан.
музика, 19:15 Спів, Мільно (108,6) 11:30
Тріо, 13:30 Легка форт. музика, 20:45
„Чарівна“ оп. Н. Штрауса, Рим (480,8)
12:00, 17:05 Легка музика, 21:00 Опера.

Четвер, 14. березня 1935.

Відень (506,5) 12:00, 13:10 Концерт,
14:00 Форт., 15:40 Для дітей, 17:35 Арі-
її (Шмідес, соп.), 19:25 „Ліонетта“
оп. Верді, Братислава (298,5) 17:20
Діточі пісні, 19:20 Форт. твори Сметани,
Кошиць (299,1) 17:20 Югос. нар. пісні,
18:00 Для Закарпаття, Мор. Острава
(269,5) 20:15 Спів, Прага (470,3) 10:15 Са-
лована музика, 19:30 Скрипка, Париж
(1045) 17:00 „Селівський пірування“ ком.
Бомарше, 21:45 Синф. концерт, Берлін
(356,7) 10:20 Концерт орк., 16:00 Популя-
рна музика, 20:10 Вес. вечір, Франкфурт
(251) 10:10 Давня лірична музика, 21:00
„Веселі танки“ муз. ком. Е. Т. А. Гоф-
мана, Кенгсгустергевзен (1571) 10:15
Нар. пісеньки, 14:00 Муз. вечір, 17:30
Синф. квартет, Ляйпціг (382,4) 18:20
Нар. муз., пісні, Мінхен (405,4) 19:05
„Дер Вільдшці“ ком. оп. Лоршга, Буда-
пешт (550,5) 12:30 Оп. орк., 14:20 Форт.,
20:15 Симфонія Петері-Чубай, Мільно
(368,5) 11:30, 19:05 Легка муз., 17:05 Вок.
концерт, Рим (480,8) 13:05 Муз. радіо-
філіма.

Ширіть наш часопис!

Львівське радіо.

Сереза, 13. березня 1935.

6:30 Ранішня ауд., 7:30 Практ. вказівки,
8:00 Ауд. для шкіл, 11:37 Сигнал часу,
12:03 Метеоролог. вісті, 12:05 Оркестра,
12:31 Хвилинка для жінок, 12:35 Подуш-
дення, 13:03 Вадетона музика, 13:30 Екс-
порт, 13:55 Бірка, 13:45 Галло! тут лю-
дожи, 15:15 Пісеньки про літні, 16:30 Чи
смерк Фемініку, 16:45 Пісні, 17:05 Творець
польської поет. (дезюоті) 18:00 Літні есерт-
ти Влодковина, 17:45 Танок у сер. і форт.
літературі, 17:50 Книжка та знання (пи-
сьмий слівко Туайма), 18:00 Пісні й арі-
а гр. пл., 18:30 Почт. техн. скрипка,
18:40 Мист. і культ. життя, 18:45 Концерт
мандолістів, 19:15 Як виглядає даний
львівський ринок, 19:25, 19:30 Спорт. ві-
сті, 19:35 Спів у суур. форт., 19:50 Ак-
туальний фейлетон, 20:00 Концерт (муз.,
сп.), 20:45 Вес. денник, 20:55 Як працює,
21:00 Шопенівський концерт, 21:30 Весна
жовта в Польщі (вд. в н. м. м.), 21:40
Форт. тріо, 22:00 Рекл. концерт, 22:15,
22:05 Танк. музика.

Четвер, 14. березня 1935.

6:30 Ранішня ауд., 7:30 Практ. вказівки,
8:00 Ауд. для шкіл, 11:37 Сигнал часу,
12:03 Метеоролог. вісті, 12:05 Маєно
радіо в школі, 12:10, 13:10 Вок. муз. кон-
церт, 13:03 Хвилинка для жінок, 13:05
Подушдення, 13:45 З ринку праці,
13:50 Експорт, 13:55 Бірка, 14:00 Легка
музика в гр. пл., 15:45 Хор донських ко-
заків із гр. пл., 16:00 Популярна музика,
16:30 Гутіра у фр. мові: Не роман мо-
дери, 16:45 Четвергодина славних арти-
стів, 17:00 Від зелені ростин до червої
крови, 17:15 Театр Улан: Небезпечне
життя, 17:30 Спорт. порадник, 18:00
Скрипкові твори в суур. форт., 18:15
Лит. нарис „Творчість і мова“, 18:30 Лі-
сти та програми, 18:40 Мист. і культ.
життя, 18:45 Мерид Монюшка в гр. пл.,
19:15 Поет. про психоаналіз, 19:25, 19:30
Спорт. вісті, 19:35 Концерт салон.
три, 19:50 Актуальний фейлетон, 20:00
Легка музика, 20:45 Вес. денник, 20:55
Як працює, 21:00 оп. рт малярської
музики, 22:00 Рекл. концерт, 22:15,
22:05 Танк. музика.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар у Львові у приватних оборотах
523 3/4 зол.

У Варшаві були такі курси: Лондон
25:06, Париж 34:57:50, Берлін 213:40, Ці-
рих 172:10, Голландія 359:46, Прага 22:15,
Італія 44:18, Нью-Йорк кабел. 3:47 1/4, Нью-
Йорк чеків без транзакції.

Золото: долари 867-890, Франки фр.
34:40-34:50, Дукати 81:00-81:60, Корони
35:50-36:20, Рублі 45:50-46:00.

Срібло: 100 фунт австр. 0:34, Рублі 1:35
Фаворени 0:22.

ЗБИЖЕ.

Ціни парітас Підволочиська льво Львів

від до від до

Висівки житні 8:50-8:75 8:75-9:00

Висівки пшени. гр 10:00-10:25

Висівки пшени. сер. 9:75-10:00 10:25-10:75

Висівки пш. мала 10:25-10:75

Інші курси позичені.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗ“.

„Маслосоюз“ повідомляє, що в дні 12.
березня ц. р. кооперативам платити за:

1 кг. масла франко магазини 2:50 зол.

1 л. молока 0:15

1 л. сметани 0:60

1 к. яєць 2:30-2:40

Пастеризоване молоко з доставкою до
дому у Львові 1 літра 25 сот.

Тиснення на масло сильна, на молоко
і сметану вдержана, на яєць знижена.

Маслосоюз повідомляє, що від 12 березня
ц. р. платити своїм доставцям за 1 кг.
живих ваги птиці, льво подає птахо-
мисарні „М. С.“ у Львові, (вул. Декерта
ч. 4):

Молоді кури 1. кл. за 1 кг. 1:00 зол.

Старі „ „ „ 0:80 „

Годовані качки „ „ „ 1:10 „

Годовані гуся „ „ „ 0:95 „

Індички „ „ „ 1:00 „

Індички „ „ „ 1:10 „

Пастарки „ „ „ 1:25 „

Птицю приймає в скількох визна-
ченого приладу для кожного доставця.

ОПОВІСТКИ.

На голодуючих Яворіщини зго-
дили даліше: о. містрат Балок 10 зол.,
Е. А. 3 зол., д-р М. Паньчипши 25 зол.,
Мтр. Володимир Кривокудський 3 зол.,
Текля Кривокудська 1:50 зол., Софія Не-
даска 1 зол., Вячеслав Альтинський 3
зол., Молодь Укр. Торг. Школи 10 зол.

Стефанія і Роман Баранські скла-
дають на Голодуючих Яворіщини 15 зол.
замість квітів на домовину б. п. Ігнатія
Дзєрзюча. 1159

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

Молодий, енергійний, самітний, іспі-
тований для флеквентант вищого муз.
інституту, диригент, обіймає негайно по-
саду. Зголошення приймає з честию:
Ректорат католицької гімназії в Стрию,
вул. Надбережя 5.

Парохія Гвоздець Старий с. Коломиї
до заміни. 1110 1-3

Кімнати з окремим входом шукаю. —
Зголошення з поданням умови до „Ді-
ла“ під „Кімната“. 1108

ОГОЛОШЕННЯ.

L. W. II/I. 806/35.

Оповіщення.

Міський Заряд у корол. стол. місті
Львові подає до загального відома, що
предлінар бюджету м. Львова на рік
1935/36 є виданий до перегляду в бю-
ро Виділу II/I. Міського Заряду (ратуш.
II. пов. двері ч. 283) 7 днів, а саме від
12. березня до 18. березня 1935 р. вклю-
чно, в годинах від 9-тої до 13-тої.

Інтересованим платникам комунальних
даних неслуговач право перегляду
в повний речниці бюджетного предлі-
нара, та вносити заходи і застереження
в дальшій речниці 7-денним, себто до 25.
березня 1935 включно.

Міський Заряд у корол. стол. м. Львові

Президент міста:

в. з. Др. Станіслав Островський в. р.
Вінпрезидент міста. 1103

Загальні збори

Товариства „Українська Бесіда“

у Львові ул. Рутівського ч. 24/1.

відбудуться в суботу дня 30-го березня
1935. в годині 18. (6) вечером зі звичай-
ним денним порятком

Якщо в означеній годині не було до-
статочного числа Членів, предначиненого
статутом — збори відбудуться в годину
пізніше без огляду на скількість Членів
(§ 24 ст.) з важливістю рішення.

З Виділу

1103 Т-ва „Українська Бесіда“

1103 Т-ва „Українська Бесіда“

1103 Т-ва „Українська Бесіда“

1103 Т-ва „Українська Бесіда“

1103 Т-ва „Українська Бесіда“

1103 Т-ва „Українська Бесіда“

1103 Т-ва „Українська Бесіда“

1103 Т-ва „Українська Бесіда“

1103 Т-ва „Українська Бесіда“

1103 Т-ва „Українська Бесіда“

1103 Т-ва „Українська Бесіда“

1103 Т-ва „Українська Бесіда“

1103 Т-ва „Українська Бесіда“

1103 Т-ва „Українська Бесіда“

1103 Т-ва „Українська Бесіда“

1103 Т-ва „Українська Бесіда“

1103 Т-ва „Українська Бесіда“

1103 Т-ва „Українська Бесіда“

1103 Т-ва „Українська Бесіда“

1103 Т-ва „Українська Бесіда“

1103 Т-ва „Українська Бесіда“

1103 Т-ва „Українська Бесіда“

1103 Т-ва „Українська Бесіда“

1103 Т-ва „Українська Бесіда“

1103 Т-ва „Українська Бесіда“

1103 Т-ва „Українська Бесіда“

1103 Т-ва „Українська Бесіда“

будині Еткера

Dr. A. Oetker

Заступництво у всіх більших містах

Польщі.

Найдешевша виробна

сіток до огорожі

„Вяткодрут“

Львів, 1096 х 1-4

Замарстинівська 33.

Міський Заряд у Бурштні оголошує

Конкурс

на посаду міського секретаря за умо-
вою винагородою. Становище може
обняти від дня 1. квітня 1935. Умови:

1) польське громадянство, 2) непересту-
пний 40-ий рік життя, 3) освіта в об-
сягу щонайменше 6 клас середньої шко-
ли загальної освіти або рівнозначну

професійну освіту, 4) щонайменше 3-літня
праця на посаді громадського секре-
таря або іншої діловодської в борах

громадського, міського заводу або пош-
тового відділу, 5) бездоганне минуле, 6)

інші кваліфікаційні вимоги: реорганіза-
ційний мін. Справ Внутрішніх і дня 20/3

1934. № 18 поз. 144 Д. 3. г. II.

На випадок прийняття позову вклю-
чать з кандидатом умову на рік з пра-
вом 3 місячного виповідження в т. в. в

час.

Подання з описом життя, порученням,
відписами свідків і т. п. документами

треба надіслати під адресою: Міського
Заряду в Бурштні.

Бурмістр міста Бурштні:

Митас

ПРОСИМО КУПУВАТИ ТІЛЬКИ У ФІР-
МАХ, ЯКІ ОГОЛОШУЮТЬСЯ В НАШО-
МУ ЧАСОПИСІ ТА ПРОСИМО ПОКЛИ-
КУВАТИСЬ НА ОГОЛОШЕННЯ.

Гарні й дешеві книжки

Видавничої Спілки „Діло“

Др. Е. Олесницький: Сторінки з мого життя I. 1:90 зол. 0:30

Василь Софронів: Ліпнева отрута 1:40 „ 0:30

Евген Чиналенко: Спогади Часина I. II. III. 4:50 „ 0:50

Окрема частина по зол 1:50

Ст. Левинський: З японського дому 1:50 „ 0:30

М. Рудницький: Мій дідко і Формозо 1:50 „ 0:30

Е. Бронте: Буревісник, переклад Ф. Рудницький 1:50 „ 0:30

Проспер Мерме: Блакитна кімната та інші опові-
дання, переклад Василь Софронів 0:95 „ 0:25

Альфонс Додэ: Мадрицький, із французької мови пе-
реклад М. Рудницький 1:00 „ 0:30

Володимир Островський: Сніх землі 0:30 „ 0:15

Микола Матвій Мельник: Кризь дим і згар 0:50 „ 0:15

Гордіт Орасюк: Велюни 0:30 „ 0:15

Михайло Возняк: Мезанко і ниякія Ралініа 0:80 „ 0:15

Михайло Возняк: Велі і Кониський 0:50 „ 0:15

Др. Ст. Баран: Новий самоуправний закон 0:80 „ 0:15

Дістати можна

у Видавничій Спілці „Діло“ Львів, Ринок 10

та у всіх книгарнях.

Присилайте передплату!

ЦІН